

Blues de viscol

Cristian Andronic

Dormi liniștită, Anna, o să-ți veghez la tâmples,
Te protejez bezmetic, de fiecare tren,
Când valuri din ceasornic, răzbat ca un refren,
Mi-e teamă de cinismul, ce poate să se-ntâmples.
Când nu știam de ore, de-atuncea-mi este dor,
Și ceasurile toate, le-aș da acum, la schimb,
Să-ți desenez cu mâna, pe păr, un fel de nimb,
Când viscolul, e parcă, un blues liniștitor.
Ți-aș mai veghea la tâmples, dar o să fiu departe,
Și-mi sunt senini și ochii, că-ntr-înșii a și nins,
Conduș de carpe noctem, lectura m-a cuprins.
Iubesc atât de tragic, un personaj de carte.